

بسم الله الرحمن الرحيم

در همه احوال و لحظات علی الاتصال بیاد خدایی باشد که در محضر اوست و بر اساس همین یاد، مراقب حرکاتش باشد. آنچه خدا امر کرده، آنطور باشد و آنچه نهی کرده، آنطور نباشد. مراقبت در همه حرکات ظاهر و باطن. می خواهد فکری بکند؛ آیا خدا اجازه می دهد یا خیر؟ می خواهد حرفی بزند، نیتی بکند، بخورد، بنشیند، بلند شود، امر و نهی بکند، مواجه با کسی داشته باشد؛ آیا خدا اجازه می دهد یا خیر؟

مرتب مراقب حرکاتش باشد اگر جایی احساس کرد وظیفه اش است چیزی بگوید و گفت، آن یاد خداست. اگر در جایی عملی را نباید کرد یا حرفی را نباید زد و نزد، آن یاد خداست و حضرت رسول اکرم (ص) می فرمایند که هر کسی در حرکاتش دقیقاً اطاعت از خدا می کند، ذکر خدا می گوید اگر چه نماز و روزه اش و تلاوت قرآنش کم باشد.

این معنی ذکر است و عمل کردن به آن هم خیلی سخت است. وقتی هم که تصمیم می گیرید از یادتان می رود و شکست می خورید، دو باره برگردید و شکست نخورید، همینطور می شود. اول کار سخت است تا ملکه طیبه و راسخه شود در وجودتان. (در این صورت) نیت و فکری می خواهید بکنید بلافاصله خواهید فهمید و خدا دستتان را می گیرد و منصرف می شوید و آنرا رد می کنید. ذاکرین واقعی بسیار کم هستند.

از تذکرات معظم له 1367